

Modřické lesy

Ještě před 160 lety se na katastru Modřic nacházely tři lesy. Ten první ležel západně od obce a jmenoval se Láznepelc. Celá okolní trať pak toto pojmenování přijala také. Les měl výměru pouze okolo 4,5 ha a ze všech stran k němu doléhaly polnosti místních poddaných. Na severu úzce přiléhal k přízřenickému velkostatku a v jeho západní části býval kamenolom. V lese rostl bílý buk, lípa a dub. Z dob, kdy byl les ještě v držení brněnského biskupství, se pro něj vžil název Valdl. Nejmladší generace jej nazývá Vajglem.

Druhý les se jmenoval Luh (Niva) a od východu na západ byl po celé severní straně ohraničen lesními pozemky modřických poddaných, zvanými Schacherwald. Poslední zbytek lesíku na severozápadě byl zlikvidován v osmdesátých letech osmnáctého století. Svým západním cípem dosahoval k řece Svratce, na jihu hraničil s lesními parcelami obce Rosenberk (dnes Chrlice) a lesními parcelami rajhradského kláštera. Měřil okolo 110 ha a byl vysázen stromy ve vyrovnaných řadách. Dnes po něm nezůstala ani památka.

Třetím lesem byl les Popovický, měřil jen 12 ha. Ležel západně od Luhu a byl ze všech stran ohraničen polnostmi modřických poddaných. Jeho severovýchodní hranice šla středem bystřiny Bobravy. Svě jméno získal po nedalekých Popovicích, které patřily k panství rajhradského benediktinského kláštera. Ani ten už ale dnes neexistuje.

V současnosti Město Modřice vlastní les na „Vajglu“, o který se stará modřické Myslivecké sdružení.